

[Finansministeren]

rende inflationsudvikling, der ellers måtte påregnes. Den gennemsnitlige timefortjeneste for en LO-arbejder, der i 1978 steg med omkring 10 pct. i forhold til 1977, og som skønnes at ville stige med ca. 10½ pct. i 1979, måtte påregnes at ville stige med 13 pct i 1980, såfremt der ikke gribes ind. Samtidig kan forbrugerprisstigningen på årsbasis skønnes at ville accelerere til mere end 11 pct. mod 10 pct. på årsbasis i 1979 og i 1978. En sådan udvikling ville indebære en klar forringelse af dansk erhvervslivs konkurrenceevne med tab af markedsandele hjemme og på eksportmarkederne til følge tillige med nedgang i produktion, indtjening og beskæftigelse.

Regeringens forslag til en indkomstafdæmpende politik vil nedbringe stigningen i den samlede timefortjeneste fra 13 pct. til 9 pct. i 1980 i forhold til 1979. Jeg vil godt understrege, at stigningen igennem 1980 og frem til starten på næste overenskomstperiode vil ligge endnu lavere. Lægges hertil de gavnlige virkninger af den pr. 30. november 1979 gennemførte kursjustering på 5 pct., bliver resultatet et væsentligt bidrag til en forbedring af dansk erhvervslivs konkurrenceevne.

Regeringsforslagene vil understøtte den tendens til reduktion af betalingsbalanceunderskuddet, som allerede eksisterer i kraft af junaifgifterne, således at der på nuværende tidspunkt må forventes en nedgang i underskuddet på ca. 3 mia kr. i 1980 og en yderligere reduktion i 1981. Samtidig vil prisstigningstakten blive mærkbart afsvækket, ligesom beskæftigelsen i 1980 vil blive lidt større end ellers og med voksende effekt gennem 1981 og 1982.

Især fra borgerlig side har der været fremsat en række kritiske bemærkninger om regeringens skatteforslag, ikke mindst dem, der berører erhvervsvirksomhederne, det gælder højere selskabsskat, det gælder bortfald af det midlertidige investeringsfradrag, det gælder statslig grundskyld af landbrugets grundværdier. Der er grund til at understrege, at disse skatteforslag alene vil beskære en del af den merindtjening, som regeringens forslag vil give anledning til, ikke mindst som følge af indgrebet over for dyrtidsreguleringen og dermed over for lønmodtagerne, samt af de gavnlige virkninger af kursjusteringen.

Forståelse hos brede befolkningsgrupper for store indgeb i den økonomiske udvikling

kræver social balance og forudsætter, at alle bærer byrder, ellers duer det ikke. Jeg skal erindre om, at regeringens økonomiske politik vil dæmpe befolkningens forbrugsmuligheder. Ved uændret økonomisk politik ville det private forbrug falde med 2½ pct. i 1980. Efter regeringens forslag skønnes forbruget at falde yderligere med 1 pct., således at det samlede private forbrug vil falde med i alt 3½ pct. i 1980 i forhold til 1979. For de erhvervsaktive vil faldet blive endnu større. Regeringsforslagene indebærer nemlig, at pensionister og andre med meget små indkomster i det store og hele kan fastholde deres realindkomst. Denne nedgang i privatforbruget skal ses på baggrund af en stigning i 1979 på et par procent.

Regeringens forslag giver således et solidt bidrag til at afhjælpe de samfundsøkonomiske hovedproblemer i den nærmeste fremtid.

Regeringen vil opmærksomt følge udviklingen i samfundsøkonomien og forudser, at nye skridt til at styrke erhvervenes konkurrenceevne og til at holde igen på det private og offentlige forbrug vil være nødvendige i de kommende år. Nye kraftige stigninger i priserne på importeret energi vil selvsagt yderligere skærpe kravene til den økonomiske politik. Som økonomiministeren har oplyst i et samråd med folketingets politisk-økonomiske udvalg, vil f. eks. en ekstra stigning i importprisen på energi på 5 pct., efter at de afledede samfundsøkonomiske virkninger er slået igennem bl. a. i form af et noget mindre privat forbrug, indebære en forringelse af betalingsbalancen med ca. ½ mia kr., ligesom de indenlandske forbrugerpriser vil stige med 0,3–0,4 procentpoint.

I denne sammenhæng finder jeg anledning til at understrege betydningen af det forslag om ændringer i pristalsloven, som jeg forstår at en række partier, bl. a. venstre og konservative, vil stemme imod i morgen.

Det forslag, som regeringen nu søger gennemført, er udtryk for den mulige økonomiske politik her og nu. Det er en nødvendig økonomisk politik, som må videreføres i de kommende år, for at de nødvendige resultater kan nås. Lad mig stærkt understrege, at det er en illusion at tro, at vi med ét slag én gang for alle kan afskaffe underskud og arbejdsløshed. Denne opgave kræver fortsatte økonomisk-politiske foranstaltninger. Det er de hårde politiske realiteter, som både be-